

**ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ Г.С. СКОВОРОДИ
Юридичний факультет
Кафедра цивільно-правових дисциплін і трудового права
імені професора О.І. Процевського**

«Актуальні проблеми приватного та публічного права»

**Матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції
присвяченої 92-річчю з дня народження член-кореспондента НАПрН
України, академіка Міжнародної кадрової академії, Заслуженого діяча
науки України, доктора юридичних наук, професора Процевського О.І.**

**2 квітня 2021 року
м. Харків**

УДК 349.2:342.727
ББК 67.305
А 43

Актуальні проблеми приватного та публічного права : матеріали III Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції присвяченої 92-річчю з дня народження член-кореспондента НАПрН України, академіка Міжнародної кадрової академії, Заслуженого діяча науки України, доктора юридичних наук, професора Процевського О.І. (2 квітня 2021 року). – Харків, 2021. – 333 с.

У матеріалах збірника представлені результати наукових досліджень вчених, присвячених актуальним проблемам приватного та публічного права.

Видання адресоване вченим, аспірантам, докторантам, викладачам закладів юридичної освіти, працівникам суду, адвокатури, органам юстиції, співробітникам Державної служби зайнятості України, практикуючим юристам, громадським діячам, профспілковим активістам, іншим особам, що цікавляться проблемами приватного та публічного права.

Матеріали конференції оприлюднені у електронному вигляді на сервері відкритого електронного архіву (репозитарію) Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди ЕКhNPUiR (електронний архів): <http://dspace.hnpu.edu.ua/> та на сайті юридичного факультету: <http://www.hnpu-laws.in.ua/> у розділі «Наука».

Оргкомітет інтернет-конференції не завжди поділяє думку учасників. У збірнику максимально точно збережена орфографія і пунктуація, які були запропоновані учасниками. Повну відповідальність за достовірну інформацію несуть учасники та їх наукові керівники.

Всі права захищені. При будь-якому використанні матеріалів конференції посилання на джерела є обов'язковим.

**СЕКЦІЯ «АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО. АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРОЦЕСУАЛЬНЕ ПРАВО.
МИТНЕ ТА ПОДАТКОВЕ ПРАВО. ФІНАНСОВЕ ПРАВО. ЕКОЛОГІЧНЕ ПРАВО»**

<i>ЗАДИХАЙЛО О.А.</i> ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ СТАТТІ 6 ЄВРОПЕЙСЬКОЇ КОНВЕНЦІЇ ПРО ЗАХИСТ ПРАВ ЛЮДИНИ І ОСНОВОПОЛОЖНИХ СВОБОД ПРИ РОЗГЛЯДІ СПРАВ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ.....	290
<i>НЕЧИТАЙЛЕНКО А.О., НЕЧИТАЙЛЕНКО В.А.</i> ОСНОВНІ НАПРЯМКИ ТА ПРАВОВІ ПРОБЛЕМИ ВЗАЄМВІДНОСИН ОРГАНІВ ЕКОЛОГІЧНОГО КОНТРОЛЮ З МИТНИМИ ОРГАНАМИ.....	293
<i>АЛДОХІНА Л.М.</i> ДО ПИТАННЯ УДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМІВ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ У СФЕРІ АЛЬТЕРНАТИВНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ В УКРАЇНІ	296
<i>ГОЛОВАНЬ Т.Г.</i> ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ ПІДСТАВ ПРОВЕДЕННЯ ФАКТИЧНИХ ПЕРЕВІРОК КОНТРОЛЮЮЧИМИ ОРГАНАМИ.....	300
<i>ЛИСЯК О.І.</i> ДЕЯКІ ПРАВОВІ ПРОБЛЕМИ КОРИСТУВАННЯ НАДРАМИ В УКРАЇНІ	304

**СЕКЦІЯ «ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ДЕРЖАВИ І ПРАВА. ФІЛОСОФІЯ ПРАВА.
КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО. МУНІЦИПАЛЬНЕ ПРАВО»**

<i>КОШАРНОВСЬКА С.Л.</i> ТЕОРЕТИЧНІ ПИТАННЯ ВИЗНАЧЕННЯ СОЦІАЛЬНОЇ ФУНКЦІЇ ДЕРЖАВИ	306
<i>БОНДАРЕВИЧ М.П.</i> РЕФОРМУВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ РОБОТИ УПОВНОВАЖЕНОГО ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ З ПРАВ ЛЮДИНИ.....	310
<i>КОЗИРЯ А.В.</i> ПРАВО ГРОМАДЯН НА ЗВЕРНЕННЯ ТА ПОРЯДОК ЙОГО РЕАЛІЗАЦІЇ	313
<i>МАСЛОВЕЦЬ Б.О.</i> КОНСТИТУЦІЙНА ПРИРОДА ДОПОМІЖНИХ ОРГАНІВ І СЛУЖБ ПРИ ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ ТА АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ УДОСКОНАЛЕННЯ ЇХ ДІЯЛЬНОСТІ.....	316

**СЕКЦІЯ «КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО. КРИМІНАЛЬНО-ПРОЦЕСУАЛЬНЕ ПРАВО.
КРИМІНАЛІСТИКА. КРИМІНОЛОГІЯ. КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО»**

<i>ШИНКАРЬОВ Ю.В.</i> ЩОДО ДУАЛІЗМУ ЗАСТОСУВАННЯ ЗАХОДІВ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОГО ХАРАКТЕРУ У СУЧАСНОМУ КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ.....	319
<i>ПАВЛЕНКО Т.А.</i> ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ ТА СВОБОД ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА ЯК НАПРЯМОК ПОЛІТИКИ У СФЕРІ БОРТЬБИ ЗІ ЗЛОЧИННІСТЮ.....	320
<i>КОРАБЕЛЬ М.Г.</i> ВИПРАВНІ РОБОТИ. ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ ПРИЗНАЧЕННЯ ФІЗИЧНИМ ОСОБАМ-ПІДПРИЄМЦЯМ ТА БЕЗРОБІТНИМ ОСОБАМ... ..	321
<i>АКОПЯН А.А.</i> ПРОБЛЕМА ЗАКОНОДАВЧОГО РЕГУЛЮВАННЯ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ВЧИНЕННЯ «ЖІНОЧОГО ОБРІЗАННЯ».....	323
<i>ДОЦЕНКО Є.А.</i> ОКРЕМІ ПРОБЛЕМИ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ ПРОТИ ГРОМАДСЬКОЇ БЕЗПЕКИ.	326
<i>КАСЛОВА В.О.</i> ЩОДО КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ КОРИСЛИВИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ ПРОТИ ВЛАСНОСТІ... ..	328
<i>РОГОЗЯН В.А.</i> ПРОБЛЕМИ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПРАВОПОРУШЕННЯ ПРОТИ БЕЗПЕКИ ДОРОЖНЬОГО РУХУ ТА ЕКСПЛУАТАЦІЇ ТРАНСПОРТА... ..	330

Касілова Влада Олександрівна,
здобувач 1 курсу магістратури юридичного факультету
Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди
Науковий керівник: Шинкарьов Ю.В., кандидат юридичних наук, доцент,
завідувач кафедри кримінально-правових дисциплін
Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

ЩОДО КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ КОРИСЛИВИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ ПРОТИ ВЛАСНОСТІ

Необхідно визнати той факт, що сьогодні корисливі правопорушення є досить поширеним явищем. Низький рівень доходів переважної частини населення України змушує вдаватися до вчинення корисливих правопорушень (особливо крадіжок) все більшу кількість у минулому законослухняних громадян, серед яких значною є питома вага неповнолітніх правопорушників та правопорушників молодого віку. На сьогодні корисливі правопорушення, що входять до групи кримінальних правопорушень проти власності – не лише відносно масова протиправна діяльність, а їм притаманний і найбільший рівень рецидиву серед усіх інших видів злочинності. Тому вивчення складів правопорушень такого роду зважаючи на їх поширеність завжди буде залишатися актуальним.

Відповідно до ст. 41 Конституції України кожен має право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю. Право приватної власності є непорушним. Ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності. Тому правопорушення проти власності становлять одну із найнебезпечніших найпоширеніших груп протиправних діянь, оскільки вони посягають на одне із найбільших цінних соціальних благ – право власності [1].

Відносини власності становлять соціально-економічну основу функціонування будь-якого суспільства. Власність як систему суспільних відносин можна розглядати у соціальному, політичному, морально-психологічному, соціальному та ідеологічному аспектах, проте найважливішими є юридичне та економічне трактування власності [2, с.14].

Кримінальний Кодекс України (далі – КК) встановлює кримінальну відповідальність за посягання на відносини власності у розділі VI КК України. [3].

В. П. Ємельянов під правопорушеннями проти власності розуміє передбачені КК умисні або необережні діяння, які поєднані з порушенням права володіння або з іншими засобами завдання власнику майнової шкоди, або зі створенням погрози завдання такої шкоди [4, с.8].

В. О. Навроцький зазначає, що правопорушення проти власності – це передбачені нормами глав II та V Особливої частини КК суспільно небезпечні посягання на чужу – державну, колективну чи приватну – власність [5, с.14].

Отже, правопорушення проти власності – це передбачені розділом VI Особливої частини КК суспільно небезпечні винні діяння, які посягають на право власності і вчиняються суб'єктом кримінального правопорушення шляхом вилучення,

обернення на свою користь чи на користь інших осіб, знищення або пошкодження, не передання чи не повернення, іншого протиправного впливу на чуже майно (право на майно, дії майнового характеру) [2, с.19].

Об'єктивна сторона більшості правопорушень проти власності характеризується вчиненням суспільно небезпечного діяння у формі дії. Окремі правопорушення, наприклад, такі як умисне знищення або пошкодження майна (ст. 194 КК), заподіяння майнової шкоди шляхом обману або зловживання довірою (ст. 192 КК) і порушення обов'язків щодо охорони майна (ст. 197 КК) можуть бути вчинені шляхом бездіяльності [6, с.182].

Для більшості правопорушень проти власності обов'язковими ознаками об'єктивної сторони є вчинення суспільно небезпечного діяння, настання суспільно небезпечних наслідків у вигляді заподіяння майнової шкоди і наявність необхідного причинного зв'язку між вчиненим діянням і наслідком, що наступили. Такі склади сформульовані як правопорушення з матеріальним складом. Розбій (ст. 187 КК) і вимагання (ст. 189 КК) визнаються закінченими з моменту вчинення суспільно небезпечного діяння і є відповідно правопорушеннями з усіченим і формальним складами відповідно [7, с. 163].

Крім того, для багатьох правопорушень проти власності обов'язковою ознакою об'єктивної сторони є спосіб їх вчинення (таємний для крадіжки, насильницький для розбою, обман для шахрайства) [6, с.183].

Суб'єктивна сторона більшості правопорушень проти власності характеризується виною у формі прямого умислу та наявністю корисливого мотиву як обов'язкової ознаки. Виключення становлять необережне знищення або пошкодження майна (ст. 196 КК) і порушення обов'язків щодо охорони майна (ст. 197 КК), що характеризуються необережною формою вини [7, с. 163].

Суб'єктом правопорушень проти власності є фізична осудна особа, яка досягла 14 років, наприклад, крадіжка (ст. 185 КК), грабіж (ст. 186 КК), розбій (ст. 187 КК), вимагання (ст. 189 КК), умисне знищення або пошкодження майна при обтяжуючих обставинах (ч. 2 ст. 194 КК) або 16 років, наприклад, шахрайство (ст. 190 КК). Спеціальним є суб'єкт привласнення, розтрати майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем (ст. 191 КК) і порушення обов'язків щодо охорони майна (ст. 197 КК) [7, с. 163]. Попередження правопорушень проти власності є однією з найважливіших завдань правоохоронних органів, в першу чергу органів внутрішніх справ. Можна зазначити, що метою такого попередження є мінімізація корисливих правопорушень проти власності. У зв'язку з цим правоохоронні органи повинні вирішують наступні завдання: забезпечення охорони власності, створення на основі аналізу криміногенної обстановки умов, що об'єктивно перешкоджають здійсненню правопорушень проти власності на певній території чи об'єкті; реалізація оперативно-розшукової інформації про осіб, що готують вчинення правопорушень проти власності, для схилення до відмови від їх вчинення; своєчасне роз'єднання виявлених груп, які вчиняють правопорушення проти власності, у тому числі організованих, з метою припинення їх злочинної діяльності; оперативне з використанням усіх наявних сил і засобів реагування на повідомлення громадян, посадових осіб, на іншу інформацію, що надійшла про вчинені правопорушення проти власності для затримання правопорушників та розкриття вчинених ними правопорушень; накопичення, систематизація та

використання інформації про осіб, які вчинили правопорушення проти власності, з метою забезпечення своєчасного вжиття до них передбачених законом заходів; активне залучення громадськості до роботи з попередження правопорушень проти власності; інформування населення про засоби і способи правомірного захисту від злочинних посягань на власність; внесення у відповідні державні органи, громадські об'єднання, посадовим особам подань про усунення причин і умов, що сприяють вчиненню правопорушень проти власності.

Список використаних джерел:

1. Конституція України від 28.06.1996 р. *Відомості Верховної Ради України* від 23.07.1996, № 30, стаття 141.
2. Газдайка-Василишин І.Б. Некорисливі злочини проти власності : монографія. Львів: Львівський дер-жавний університет внутрішніх справ, 2012. 212 с.
3. Кримінальний кодекс України. URL: <https://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2341-14>
4. Смелянов В.П. Кваліфікація злочинів проти власності: навч. посібник. Х., 1996.
5. Навроцький В.О. Злочини проти власності: лекції для студентів юридичного факультету. Львів: юридичний факультет Львівського державного університету ім. Івана Франка, 1997.
6. Актуальні проблеми кримінального права: навч. посіб. / В.М. Попович, П.А. Трачук, А.В. Андрушко, С.В. Логін. К.: Юрінком Інтер, 2009. – 256 с.
7. Кваліфікація злочинів : Навч. посіб. / За ред. О.О. Дудорова, Є.О. Письменського. К. : Істина, 2010. 430 с.

УДК 343.3/.7

Рогозян Владислав Андрійович,

здобувач 1 курсу магістратури юридичного факультету
Харківського національного педагогічного університету
імені Г.С. Сковороди

Науковий керівник: Шинкарьов Ю.В., кандидат юридичних наук, доцент,
завідувач кафедри кримінально-правових дисциплін
Харківського національного педагогічного університету
імені Г.С. Сковороди

ПРОБЛЕМИ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПРАВОПОРУШЕННЯ ПРОТИ БЕЗПЕКИ ДОРОЖНЬОГО РУХУ ТА ЕКСПЛУАТАЦІЇ ТРАНСПОРТА

Питання забезпечення безпеки правил руху і експлуатації транспорту постійно стоять в поле зору не тільки окремих відомств і організацій, а й всієї громадськості нашої країни. Слід зауважити, що розвиток транспорту поряд з позитивними моментами - задоволення майнових і духовних потреб людей, спричинило і негативні наслідки - забрудненням в цілому навколишнього